

HÁTTÉRZENE

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 37. szám, 2020. szeptember 11.

Sokan felkapták a fejüket, amikor 2017 októberében megtudtuk, hogy György Ádám zongoraművészt választotta az Év Kulturális Nagykövetének a washingtoni *The Hungary Initiatives Foundation*. A művész Miami-ban, Clevelandben, Bostonban és a New York-i Carnegie Hallban is fellépett, és az előadásokat a Foundation gálánsan támogatta. „György Ádám kimagasló nemzetközi elismertsége, fiatalok körében elért népszerűsége és egyedülálló személyisége teszi a magyar kultúra tökéletes amerikai nagykövetévé” – mondta el a Foundation igazgatója, Smith Lacey Anna.

Fontos itt megjegyezni, hogy Smith Lacey Anna-t nem is olyan régen Stumpf Annának hívták, és Stumpf István volt alkotmánybíró és *Századvég* alapító lánya. A *The Hungary Initiatives Foundation* pedig szintén az egykori századvéges Fellegi Tamás stafirungolta ki magyar adófizetői dollármilliókkal.

„Ezzel a koncertsorozattal a klasszikus zene legszebb darabjain keresztül tudjuk bemutatni a magyar kultúra nyelvtudástól függetlenül élvezhető, gyönyörű oldalait az amerikai közönségnek. Külön fontosnak tartottuk, hogy György Ádám koncertturnéjának állomásai Amerika olyan nívós koncerttermei legyenek, ahol az amerikai nagyközönség mellett a helyi magyar közösség számára is hozzáférhető lesz ez a világszínvonalú eseménysorozat” – tette hozzá Smith Lacey Stumpf.

Nyilvánvalóan zseniális zongoratehetségről van szó, én ugyan soha nem hallottam róla, és mérvadó kritikákat sem találtam, kivéve egy 2011. november 14-én megjelent írást Vivien Schweitzer tollából a *New York Times*-ban. A kritikus „semmi különlegeset” nem talált György Liszt-játékában, sőt, saját kompozícióját nem éppen emlékezetes várótermi zenének tartja. Jól olvasom? Igen, a „lounge music” egyfajta várótermekben vagy bárókban játszott háttérzene.

Hogyan válhatott kulturális nagykövetté 2017-ben György Ádám? – morfondírozok magamban. Ezt azért kérdezem, mert ugyanaz a Vivien Schweitzer egy évvel korábban, 2016. február 16-án lelkesítő kritikát írt a *Times*-ban Várjon Dénes zongoraestjéről. Hiányolta, hogy nem reklámozták szélesebb körben a kiváló művészt.

Aztán megtudom, hogy az agyonreklámozott György Ádám testvére nem más, mint György László egykori századvéges és manapság gazdaságstratégiáért felelős *államtitkár*. A politikus korábban öccse zongorakarrierjét is szervezte.

Félreértés ne essék, meglehet, hogy az államtitkárnak semmi köze sem volt ahhoz, hogy zongorista öccsét Amerikában magyar adófizetői milliókból reklámozták, de azért a gyanú kisördöge ott motoszkál bennem. Mert a kérdés mégiscsak az: hogyan válhatott Kulturális Nagykövetté György Ádám?